

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P. B.**, bytem S. P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.8.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 30.6.2015 č.j. X o změnu data výplaty invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 27.8.2015 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 30.6.2015 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť mu rozsudkem zdejšího soudu ze dne 26.2.2015 byla přiznána invalidita 2. stupně k datu 31.7.2014, ale z ČSSZ ústředí Praha mu přišlo rozhodnutí po více než 4 měsících (4.7.2015) o přiznání invalidního důchodu 2. stupně od 22.2.2015 ve výši 7204,- Kč a do tohoto data mu byly vyplácené nemocenské dávky, které činily cca 2300-2800 Kč/měs., z čehož vyplývá, že celá záležitost se protahovala, OSSZ účelově neinformovala jeho lékaře, protože pro ni bylo výhodné nechat ho co nejdéle na nemocenských dávkách, když rozdíl mezi nem. dávkami a inv. důchodem činí cca 4500,- Kč/měs. v jeho neprospěch a tudíž jej OSSZ poškodila svým zamítavým, lhotejným a liknavým jednáním. Navíc od 22.2. 2015 do první výplaty inv. důchodu dne 21.7.2015 jeho veškerý příjem činil 0,- Kč., musel se zadlužit a nebýt rodiny, neví, z čeho by žil. I když dne 15.7.2015 na ČSSZ v Plzni zažádal o výplatu inv. důchodu ke dni vzniku invalidity, tj.

31.7.2014 s tím, že nemocenské dávky, vyplacené za období od července 2014 do února 2015 vrátí, byl s ním sepsán dopis, který pracovnice odeslala na ČSSZ do Prahy, ale do dnešního dne nedostal žádné vyrozumění z jejich strany, proto je nucen podat žalobu a závěrem navrhl vydání rozhodnutí: Rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 30.6.2015 se mění tak, že se účastníku řízení přiznává inv. důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 7204,- Kč od 31.7.2014 ; nemocenské dávky od července 2014 do února 2015 účastník vrátí, nebo mu budou sraženy z doplatku inv. důchodu.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 30.6.2015 č.j. X žalovaná rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.4.2014, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), když podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 25.3.2014 není invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, změnila tak, že podle ustanovení § 38 písm. a) zákona se od 22.2.2015 žalobci přiznává invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 7 204 Kč. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 30.6.2015 žalovaná uvedla mimo jiné, že rozhodnutím je realizován rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16 Ad 87/2014 ze dne 26.2.2015, obsažen byl i postup při výpočtu výše invalidního důchodu a také, že žalobce ve své žádosti o přiznání invalidního důchodu ze dne 3.3.2014 požádal o přiznání invalidního důchodu od skončení výplaty nemocenských dávek a podle evidencí ČSSZ byla tato výplata ukončena ke dni 21.2.2015, byl mu invalidní důchod přiznán od 22.2.2015 ve výši 7 204 Kč měsíčně.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného rozhodnutí ze dne 11.12.2014 č.j. 44006/042457/14/110/santer soud zjistil, že jím byla žalobci přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrčí doby ode dne 22.11.2014 od 21.2.2015 včetně; rozhodnutím ze dne 2.7.2015 č.j. 44006/026088/15/110/santer mu nebyla přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrčí doby ode dne 22.2.2015.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 29.9.2015 k žalobě setrvala na svém rozhodnutí ze dne 30.6.2015 a navrhla krajskému soudu, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy. Dále citovala ustanovení § 65 odst. 1 zákona, odkázala na § 47 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, a připomněla, že dle žádosti o invalidní důchod uplatněné dne 3.3.2014 byl žalobce v dočasné pracovní neschopnosti od 7.11.2013 s nárokem na výplatu nemocenských dávek, která byla ukončena dne 21.2.2015. S ohledem na skutečnost, že žalobce ve své žádosti o přiznání invalidního důchodu výslovně požádal o přiznání invalidního důchodu, a to včetně jeho výplaty, až od skončení výplaty nemocenských dávek, byl mu invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně přiznán až od 22.2.2015, tj. ode dne ukončení jejich výplaty.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 30.6.2015 bylo žalobci doručeno dne 8.7.2015 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu.

Následně žalobce v podání bez data doručeném zdejšímu soudu dne 16.11.2015 setrval na podané žalobě, když celá věc trvala skoro rok a vyhověl mu ohledně invalidity až krajský soud a po celé toto období žalovaná veškeré jeho žádosti a námitky zamítala a záměrně zdržovala i rozhodnutí o přiznání a výši inv. důchodu, které přišlo po více než 4 měsících od rozsudku, až po jeho několika telefonických urgencích, protože byl v této době zcela bez prostředků. Žalovaná do té doby ani neinformovala jeho obvodního lékaře o termínu možného ukončení pracovní neschopnosti, proto trvá na tom, že jej ČSSZ svými zamítavými rozhodnutími poškodila, nehledě na to, že ve svém vyjádření ze dne 29.9.2015 operuje s rozhodnutím ze dne 17.4. 2015, při tom se jedná o rozhodnutí ze dne 17.4. 2014, dále když se ve svém stanovisku ohání tvrzením, že bylo z její strany rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy, nesouhlasí, jelikož tato formulace byla i na rozhodnutích, která byla následně soudem zrušena pro vady řízení.

Žalovaná poté v doplnění vyjádření dne 4.12.2015 zdůraznila skutečnosti uvedené již ve vyjádření ze dne 29.9.2015, že bylo vyhověno žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu včetně jeho výplaty od ukončení výplaty nemocenských dávek, a ohledně chybně uvedeného data rozhodnutí ze dne 17.4.2014 uvedla, že se jedná o písařskou chybu, která nebyla způsobena úmyslně.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

V § 65 odst. 1 věta první a druhá zákona je stanoveno, že invalidní důchod se nevyplácí po dobu výplaty nemocenského a po dobu poskytování náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu nebo snížené odměny anebo služebního příjmu nebo náhrady ve výši platu (dále jen „náhrada mzdy“) v době dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, pokud den vzniku invalidity spadá do období dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, kteří jsou důvodem výplaty nemocenského nebo pobírání náhrady mzdy. Pro účely věty první se za výplatu nemocenského považují i dny, po které se nemocenské nevyplácí osobě samostatně výdělečně činné, která je účastna nemocenského pojištění, podle § 23 zákona o nemocenském pojištění v prvním období dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, a dny, po které se nemocenské nevyplácí z důvodu porušení režimu dočasné práce neschopného pojištěnce, a za pobírání náhrady mzdy se považují i první 3 dny, po které se náhrada mzdy

nevyplácí, a dny, po které se náhrada mzdy neposkytuje z důvodu porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce.

Podle § 47 odst. 1 a 2 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, pojištěnec se může na základě písemného prohlášení podaného plátcí dávky vzdát nároku na výplatu nemocenského, peněžité pomoci v mateřství a ošetřovného. Pojištěnka, která dítě porodila, se může vzdát nároku na výplatu peněžité pomoci v mateřství nejdříve po uplynutí 14 týdnů podpůrní doby, ne však dříve, než uplyne 6 týdnů ode dne porodu. V prohlášení podle věty první musí být uveden den, od kterého se pojištěnec vzdává nároku na výplatu dávky. Vzdáním se nároku podle věty první zaniká nárok na výplatu dávky až do konce podpůrní doby. Za vzdání se nároku podle věty první se však nepovažuje uzavření dohody podle § 32 odst. 1 písm. e) nebo její zrušení podle § 36 odst. 2 věty třetí.

Nároku na výplatu dávky se nelze vzdát za období, za které již byla dávka vyplacena, a v případech, kdy jsou z dávky prováděny srážky podle správního nebo soudního rozhodnutí nebo na základě dohody o srážkách na úhradu přeplatku na dávce nebo regresní náhrady (§ 126).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 30.6.2015*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o změnu stupně invalidity z druhého na třetí stupeň v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Žalobce i žalovaný souhlasili s tím, aby soud ve věci rozhodl dle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, když nevyjádřili v zákonné lhůtě nesouhlas s takovým projednáním věci.

Žalobce se podanou žalobou domáhá změny napadeného rozhodnutí ze dne 30.6.2015 z důvodů v ní uvedených. Přesvědčení žalobce o tom, že by mu měla být přiznána výplata invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně ode dne uznání této invalidity (31.7.2014) na základě posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí pracoviště Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ze dne 6.2.2015 zejména proto, že výše přiznaného invalidního důchodu je vyšší o cca 4.500,-Kč měsíčně než vyplácené nemocenské dávky, však neodpovídá platné právní úpravě s ohledem na citovaná ustanovení zákona o důchodovém pojištění a zákona o nemocenském pojištění. Navíc žalobce požadoval při podání žádosti o invalidní důchod dne 3.3.2014 o jeho přiznání včetně jeho výplaty po skončení výplaty nemocenských dávek, čemuž bylo plně vyhověno. I kdyby žalobce při sepsání žádosti žádal o přiznání výplaty invalidního důchodu od uznání invalidity a přitom by nastala stejná situace jako v této věci, tj. pobírání nemocenských dávek i v době po uznání invalidity, je-li vznik invalidity stanoven zpětně, musela by žalovaná i tak zohlednit příslušná shora citovaná zákonná ustanovení a přiznat výplatu invalidního důchodu až po ukončení výplaty nemocenských dávek.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 30.6.2015 není důvodná*, neboť jím bylo rozhodnuto

o žádosti žalobce ze dne 3.3.2014 o přiznání invalidního důchodu se zohledněním posudku PK MPSV ze dne 6.2.2015, jímž byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu druhého stupně na rozdíl od posouzení lékařem OSSZ Plzeň-město a lékařem ČSSZ. Žalobní body uplatněné v žalobě se míjí s obsahem napadeného rozhodnutí, jelikož požadovanou změnu data výplaty přiznaného invalidního důchodu žalobce uplatnil dne 15.7.2015, tedy až po vydání tohoto rozhodnutí. Žalobce namítal též zjevné písařské chyby žalované, které se vyskytly v jejím vyjádření ze dne 29.9.2015 (*místo správného data předcházejícího rozhodnutí ze dne 17.4.2014 bylo uvedeno 17.4.2015*), avšak tyto jsou zcela bez vlivu na správnost napadeného rozhodnutí. Rovněž žalobce namítal, že žalovaná uvádí, že z její strany bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy, ale následně její rozhodnutí byla zrušena pro vady řízení. Ani tato námitka uplatněná až v podání žalobce doručeném soudu dne 16.11.2015 není důvodná, neboť žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 22.8.2014 následně zrušené rozsudkem zdejšího soudu č.j. 16Ad 87/2014-34 ze dne 26.2.2015 pro vady řízení, které ale byly způsobeny při vypracování podkladového rozhodnutí, tj. posudku o invaliditě vypracovaného dne 19.8.2014 posudkovým lékařem ČSSZ pracoviště v Plzni, dle něhož se nejednalo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, nikoli přímo žalovanou, která vydala rozhodnutí o námitkách právě na základě závěru tohoto posudku o invaliditě. Navíc zdejší soud *není oprávněn měnit rozhodnutí žalované*, jak požadoval žalobce, neboť je oprávněn ve smyslu § 78 odst. 1 pouze zrušit napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení či žalobu zamítnout ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s.

S ohledem na shora uvedené soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 30.6.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že by žalovaná nepostupovala v souladu se zákonem při vydání napadeného rozhodnutí (viz citovaná ustanovení právních předpisů), když rozhodnutí ČSSZ č.j. 900 114 2128 ze dne 17.4.2014 změnila tak, že žalobci podle § 38 písm. a) zákona od 22.2.2015 přiznala invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 7.204,-Kč, i když do výroku neuvedla, že tato částka náleží měsíčně, jak ale správně uvedla v odůvodnění rozhodnutí. V tomto řízení je však předmětem toliko napadené rozhodnutí žalované ze dne 30.6.2015 nikoli postup správních orgánů, na jehož základě byla výplata invalidního důchodu přiznána žalobci až od 22.2.2015, tj. ode dne, kdy mu nebyla přiznána další výplata nemocenského po uplynutí podpůrné doby (rozhodnutí OSSZ Plzeň-město ze dne 2.7.2015), které mu bylo mimochodem vypláceno z důvodu dočasné pracovní neschopnosti od 7.11.2013. Tedy žalovaná rozhodla zcela v souladu s požadavkem žalobce uplatněným při sepsání žádosti o invalidní důchod dne 3.3.2014, kdy žádal, aby důchod včetně výplaty mu byl přiznán od skončení výplaty ND, tj. nemocenských dávek. Soud zjistil, že žalovaná jednak postupovala zcela v souladu s platnou právní úpravou, jednak *rozhodnutím ze dne 30.6.2015 realizovala rozsudek zdejšího soudu č.j. 16Ad 87/2014-34 ze dne 26.2.2015*, jímž bylo *rozhodnutí žalované ze dne 22.8.2014 rozsudkem zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, jelikož dle posudku PK MPSV – pracoviště v Plzni ze dne 6.2.2015 zdravotní stav žalobce od 31.7.2014 a tedy i k 22.8.2014 odpovídal invaliditě druhého stupně, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 60% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 31.7.2014, proto nebyl dán důvod ke zrušení i

předcházejícího rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.4.2014. Dále tímto rozsudkem byla žalovaná zavázána, že *po právní moci tohoto rozsudku bude vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně od 31.7.2014*, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 87/2014-34 ze dne 26.2.2015, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity žalobce již v řízení o námitkách. *Žalovaná však nebyla zavázána právním názorem zdejšího soudu k tomu, že musí přiznat žalobci invalidní důchod ode dne uznání invalidity pro invaliditu druhého stupně*, jak je zřejmé i z citovaného rozsudku, který je znám všem účastníkům i tohoto řízení, jelikož datum uznání invalidity a datum přiznání výplaty invalidního důchodu není vždy totožným datem, ale záleží i na dalších rozhodných skutečnostech (např. *získání zákonné doby pojištění před vznikem či po vzniku invalidity, výplata nemocenských dávek po dobu dočasné pracovní neschopnosti, požadavek pojištěnce ohledně data přiznání výplaty důchodu atd.*). Žalovaná nepochybila, když vydala napadené rozhodnutí ze dne 30.6.2015 ve shora uvedeném znění, jelikož jím rozhodla o žádosti žalobce o invalidní důchod ze dne 3.3.2014 se zohledněním právního názoru zdejšího soudu v citovaném rozsudku ze dne 26.2.2015. Soud neshledal žádnou z námitek žalobce uplatněných v žalobě důvodnou, proto žalobu zamítl.

Rovněž soud připomíná, že podle § 86 odst. 4 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, oprávněný může do 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení písemně požádat o změnu data přiznání důchodu nebo jeho výplaty; takovou žádost může podat nejvýše dvakrát v případě přiznání téhož důchodu. Žalobce ve smyslu tohoto paragrafu postupoval, když se dostavil dne 15.7.2015 na OSSZ Plzeň-město a požadoval výplatu invalidního důchodu ke dni vzniku invalidity, tj. 31.7.2014 s tím, že vrátí vyplacené nemocenské dávky za období od července 2014 do února 2015, avšak *do současné doby pravděpodobně na tuto žádost žalovaná žádným způsobem nereagovala*, i když o vyjádření příslušné oddělení bylo požádáno dne 19.8.2015, ale není zjistitelné datum odpovědi na tento dotaz (*odkaz na § 47 zákona č. 187/2006 Sb. – pojištěnec se může vzdát nároku na výplatu nemocenského, avšak nelze tak učinit za období, za které již byla dávka vyplacena*), ani jak bylo dále postupováno. S ohledem na shora citovaný § 65 odst. 1 zákona a § 47 odst. 1 a 2 zákona č. 187/2006 Sb. i na skutečnost, že mu byly vypláceny nemocenské dávky až do 21.2.2015 včetně (*rozhodnutí OSSZ Plzeň-město ze dne 11.12.2014*), tedy i po uplynutí podpůrčí doby, když jeho dočasná pracovní neschopnost trvala od 7.11.2013, proto není předpoklad, že by byl žalobce v tomto směru úspěšný.

Soud však zároveň netvrdí, že byl postup žalované bezchybný zejména v tom, že rozhodnutí žalované v této věci bylo vydáno až dne 30.6.2015, i když rozsudek zdejšího soudu nabyl právní moci dne 20.3.2015, přičemž již v té době měla žalovaná k dispozici dávkový spis vedený ohledně žalobce, a tudíž do doby vydání rozhodnutí uplynuly více jak 3 měsíce, v níž byly opakovaně zasílány dotazy z OSSZ Plzeň-město, kdy bude ve věci vydáno rozhodnutí, aniž by z obsahu dávkového spisu vyplývalo, že by nějaké závažné skutečnosti bránily vydání rozhodnutí příslušným pracovníkem žalované dříve než uvedeného dne. *Žalovaná tedy po vrácení dávkového spisu v této věci napraví své pochybení a bude na shora uvedenou žádost žalobce ze dne 15.7.2015 reagovat.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. července 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně